DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXV. ZATURDAG den 27sten MAART 1847. No. 13.

Vervolg van het stuk over Sto. Domingo, voorkomende in de Curaçaosche Courant van den 6 Maart No. 10.

De Dominicaansche soldaten, die vóór den oorlog, voor het grootste gedeelte, landbouwers waren, hebben in den dienst de gewoonte behouden, om hun ledigen tyd door te brengen met het kaauwen van suikerriet; aan welke gewoonte zy zoodanig gehecht zyn, dat zy een rantsoen van suikerriet verkiezen boven een oorlam van uit deszelfs sap gestookte rum.

Het is eene door de ondervinding bevestigde waarheid, dat de liefhebbers van suikerriet of van suiker, geene liefhebbers zyn van den uit deszelfs sap gemaakten geestryken drank; zoo ook gaat de smaak voor suikergebak verloren voor hen, die aan den drank verslaafd raken.

Wanneer men de citadel der stad Sto. Domingo bezoekt, welke kazernen bevat voor 7000 man, maar thans gedeeltelyk door de aardbeving zyn ingestort, dan ziet men de verlatene kazernen opgehoopt met uitgekaauwd suikerriet, zoo als men op de plantagien het door een molen uitgeperste riet in hoopen ziet liggen.

De Dominicaansche soldaten gebruiken derhalve het rietsap nog op dezelfde wyze als de Romeinen het gebruikten, volgens de beschryving van den natuur historiekenner *Plinius*, namentlyk in den natuurlyken toestand.

De militairen der europesche bezettingen in de West Indiën houden even veel van het rietsap als de Dominicaansche militairen; maar gebruiken het dan eerst, wanneer het door gisting tot rum is overgegaan. Een bewys, dat zy beter dan de Dominicanen de waarde van latere uitvindingen der toenemende beschaving weten te schatten, en dat zy hen in dit opzigt achttien eeuwen vooruit zyn.

Het natuurlyke en het door kunst bewerkte rietsap bestaan uit dezelfde grondstoffen, namelyk: koolstof, waterstof en zuurstof; doch deze staan tot elkander in eene andere verhouding. Maar welk een onderscheid in deszelfs uitwerksel op het organismus, wat aangaat deszelfs blydschap verwekkend vermogen. Het is vooral op nationale en volksfeesten, dat men de waarde van het door kunst bewerkte boven het natuurlyke rietsap leert kennen.

Het Dominicaansche gouvernement wendt alle pogingen aan om het feest der scheiding en dat der overwinningen vreugdevol te doen vieren. Alle huizen zyn by die gelegenheid met vlaggen versierd, het geschut van de citadel buldert, de kerkklokken luiden, het *te Deum* wordt gezongen, het krygsmuzyk op het parade plein uitgevoerd, en des avonds is de stad geïllumineerd; doch hoe stil, hoe doodsch is het niet in de straten en in de kazernen, in weerwil aller dezer feestelyke bedryven!— En dat wel in 1846 by een garnizoen van 2000 man! Geen gejuich, geen luidruchtig gezang wordt er gehoord, en waarom? omdat men geen gebruik weet te maken van het voordeel dat bovengemelde uitvinding der wereld heeft aangebragt.

Hoe geheel anders gaat het toe op nationale en volksfeesten in de Europesche kolonien, waar men gemelde uitvinding weet te benuttigen! Welk eene luidruchtige vreugde heerscht er dan niet ter allerwegen! En waaraan is men deze vreugdebedryven schuldig? voorzeker aan het gebruik maken der ontdekking, om het rietsap in een geestryken drank te veranderen.

Wat zouden in Europa de kermissen en andere volksvermaken zyn, zoo wy nog waren als de Romeinen, ten tyde van Plinius, en wanneer wy nog niet uit koren, uit druiven en uit het rietsap geestryke dranken wisten te stooken. De Grieken en Romeinen hadden geene andere dranken, die wyngeest bevatten, dan de wyn, dien zy door het bymengen van kruiden, verschillenden smaak wisten te geven; doch deze drank was alleen verkrygbaar voor de ryken. In ons tydvak echter kan zelfs de geringste man voor een zeer geringen prys de wyngeestryke dranken bekomen.

Het is wel waar, dat wanneer men de sterftelysten van de Spaansche garnizoenen in Zuid Amerika vergelykt met die der natien uit Noord Europa, dat de sterfte onder de laatste het dubbeld zal zyn van de eersten; maar het Engelsche spreekwoord, hetwelk zegt: *a short life but a merry one*, heeft ook deszelfs waarde.

Degene, die nog in bezit mogten zyn van het tydschrift *de letteroefeningen*, van het jaar 1819, zullen in hetzelve een uitstapje naar Caracas van den toenmaligen Predikant der Protestantsche Gemeente te Curaçao, Ds. G. B. Bosch, kunnen lezen.

Na de stad Caracas beschreven te hebben, zegt de schryver: dat hy, eens buiten de stad wandelende, de ruinen bezocht, welke op de afhelling van den hoogen berg Avila gelegen zyn, en van waar men het uitzigt over de stad heeft. In een der binnenpleinen van zulk eene ruine ziet hy een zonnewyzer; welk eene verrassing! Zulk een Symbool van wiskundige kennis had hy hier niet verwacht! Symbolen of gedenkstukken der religie had hy ter allerwegen ontmoet: kerken, kloosters, kruisen op bruggen, heiligen beeldjes in nissen op publieke wegen, welke des avonds verlicht waren, enz. ja elk huis had op deszelfs gevel de opdragt van patroonschap aan deze of gene heiligen; maar gedenkstukken van wetenschappelyke kennis waren er niet te zien. Wie zou hier toch gewoond hebben, zeide hy, die zulk een gedenkstuk heeft nagelaten? Zekerlyk geene Spaansche grande, geene geestelyke, O! neen! van zulken kan men het niet verwachten. Na informatien genomen te hebben, vernam hy, dat het Von Humboldt en Bomplant waren, die hier een paar maanden hun verblyf hadden gehouden, en die hier uit hunne aanteekeningen hun bekend reisverhaal hadden opgemaakt.— Heen gaande, zeide hy: "moge dit gedenkstuk van wetenschappelyke beschaving nog lang in aanwezen blyven, tot dat Caracas zelve eens een Humboldt voortbrenge!"

De reiziger, die in dezen tyd Caracas bezoekt, zal vinden dat de tydgeest er geheel veranderd is. De meeste kerken, door de aardbeving ingestort, liggen er nog in puinhoopen, terwyl de huizen van partikulieren grootendeels wederom zyn opgebouwd. De monnikkenkloosters hebben eene andere bestemming bekomen; er staan nog wel kruisen op bruggen, en heilige beelden in muren; maar dezelven laten 's nachts hun licht niet meer onder de menschen schynen, en op slechts een paar gevels van huizen leest men nog de opdragt van derzelver patroonschap aan heiligen.

De zonnewyzer van Humboldt prykt thans op een hoog voetstuk, op het plein der kerk van Jacinto, nagenoeg in het midden der stad gelegen. Dit strekt tot bewys, dat men het aandenken aan het bezoek van een groot natuurkundige zoekt levendig te houden. Maar tot nog toe is de wensch van Ds. Bosch: "dat Caracas spoedig zelve een Humboldt moge voortbrengen," niet verwezentlykt geworden.— Uit de hooge school van Caracas is nog geen natuurgeleerde voortgekomen, die von Humboldt heeft kunnen nagaan op zyn spoor in zyne natuurkundige onderzoekingen, aangaande Zuid Amerika. Ten bewyze hiervan leze men de Geographie van A. Codazzi. Het natuurkundige gedeelte van dit werk is byna geheel uit dat van Humboldt getrokken.

Het schynt, dat de Kapucynen, die uit Spanje naar Venesuela zyn overgebragt, de kerk van San Felipe Neri, te Caracas, voor zich verzocht hebben, om dezelve tot een kweekschool voor zendelingen interig. ten. Men vreest echter, dat in dit geval deze kerk in een klooster zal herschapen worden, en dat deze paters liever in een klooster in de hoofdstad zullen willen blyven, dan op de afgelegene missien onder de Indianen te arbeiden. In dezen tyd zal het hun ook bezwaarlyk vallen jongelingen te vinden, die zich tot missionarissen zullen laten opleiden.

In de nonnen kloosters te Caracas worden nog novitien aangenomen. De *Liberal* maakt melding van eene jonge dochter, die den sluijer van het klooster der Moeders Dominicanen heeft aangenomen, en uit den wensch: dat de hemel haar moge versterken om de door haar afgelegde gelofte getrouw nateleven.

De Senaat te Caracas heeft in eene derde discussie goedgekeurd het wets ontwerp strekkende om Generaal Paez toetestaan van Z. M. den Koning van Zweden en Noorwegen de insignia der orde van het Zwaard aantenemen.

LONDEN. De verbeteringen voor den graanhandel eenmaal verkregen zynde, komt eene tweede zaak al reeds aan de orde van den dag. Het betreft namelyk het verkrygen van vermindering der overdreven regten op de thee.

De thee is eene behoefte voor de bevolking van Engeland geworden, en in weerwil van de ontzettend hooge regten, blyft de consumptie er van algedurig toenemen. In 1667 zond de Indische kompagnie order aan haren agent te Bantam, om *honderd pond* thee, als eene rariteit, naar Engeland over te zenden, en heden zyn *veertig millioenen ponden* te naauwernood voldoende voor het verbruik der klassen, die zich dezen drank kunnen veroorloven; dit verbruik zou nog merkelyk toenemen, zoo de vermindering der regten de thee meer algemeen verkrygbaar voor de mindere klassen kwam stellen.

Men verwacht dat het gouvernement des te minder bezwaar zal maken, om aan dit verlangen toe te geven, omdat die invoer geene concurrentie met eenig inlandsch artikel daarstelt, en dat zoo niet alleen de handel en de zeevaart, maar ook zelfs de publieke schatkist er merkelyk door bevoordeeld zal worden.

De Koningin van Spanje heeft aan den Hertog *van Montpensier* ten geschenke gegeven de ryke insignia van de orde van het Gulden Vlies, benevens den staatsdegen, welken Koning *Ferdinand* by plegtige gelegenheden plag te dragen. Het gevest van dien degen is met juweelen en de knop met topaas bezet.

Uit het Publicatie-blad N°. 1, 1847.

NOTIFICATIE,

Waarby de waardering der huurwaarde van huizen tot berekening der belasting op het Personeel en Mobilair, op nieuw voor den termyn van drie jaren, te rekenen van 1°. January 1847, wordt vastgesteld.

De GEZAGHEBBER van Curaçao en onderhoorigheden.

Allen degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen: dat de derde driejarige termyn van de gedane taxatie der huurwaarde van huizen tot berekening van de belasting op het personeel en mobilair, met ultimo December 1846 is geëindigd en die waardering overeenkomstig art. 6 der publicatie van dit Bestuur dd 26/28 Juny 1837 No. 4, door eene, na overleg van den Kolonialen Raad, daartoe benoemd gewordene zynde speciale commissie, herzien en op den door haar gedanen nieuwen aanslag volgens het 2de artikel der aangeduide publicatie, door belanghebbende eigenaren gedoleerd is.

Den Kolonialen Raad nader gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan; op nieuw te bepalen, gelyk op nieuw bepaald wordt by deze voor den driejarigen termyn, beginnende met 1°. January 1847, de waardering der huurwaarde van huizen, strekkende tot maatstaf der berekening van de belasting op het personeel en mobilair en wel voor de bedragen als, behoudens de wyziging by de plaats gehad hebbende doleantie, door de commissie met de herziening belast, in het door haar ingediend en goedgekeurd cohier is aangewezen.

En zal deze op de gebruikelyke wyze afgekondigd en in het Publicatie-blad geinserreerd worden.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 22 Maart 1847.

ESSER.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 23 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 Maart 1847.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt bekend gemaakt, dat het Bestuur, ter beschikking gesteld heeft van de Heeren Officier van Gezondheid der 1e. Klasse by het Garnizoen en Hospitaal alhier, *H. J. Hille*; Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid *P. Koentze* en *C. A. Zeppenfeldt*, Chirurgyn Majoor by de Schuttery en Practiserend Geneesheer, eene van Boston op heden ontvangene hoeveelheid Koepokstof.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Maart 1847.

ALZOO de persoon van *THEODORUS CHRISTIAAN*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin MARIA THOMASA, oud 68 jaren, dochter van JUANA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Maart 1847.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 3 April als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop voor by het Gouvernement aannemelyke aanbieding van

150 pinten Behen olie, en
42 do. Karpat olie,

te bezigtigen by den Kolonialen Magazynmeester.

De genen, welke daarin gading hebben, gelieven zich ter opgemelde Administratie te vervoegen op Dingsdag, den 30 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 26 Maart 1847.

De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

T. Schmelling.
Telemina Agostini.
Peter Murdock.
August Vence.
Angelista Lopez de Boster.

Curaçao den 26 Maart 1847.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

METSELAARS, welke werk verlangen by het bestraten der stadswegen, kunnen zich daartoe vervoegen by den ondergeteekende.

Curaçao den 26 Maart 1847.
De Officier, belast met het Genie departement,
ROLANDUS.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, testamentaire Executeuren in den Boedel en de Nalatenschap van wylen Mevrouw *ESTHER HENRIQUEZ FEREIRA*, Weduwe van *GABRIEL VAN DAVID DACOSTA GOMEZ*, zullen op Woensdag, den 21 April aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, vóór het Pakhuis van den eerste ondergeteekende, op publieke veiling doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen in de Willemstad, in de Heere Straat No. 20.

Een ditto in de Breede Straat No. 25.

Een ditto in de Keuken Straat No. 64.

Curaçao den 26 Maart 1847.
JOSEPH FIDANQUE.
J. R. MIRANDA Jr.

Oproeping van Crediteuren.

DE ondergeteekenden, testamentaire Executeuren in den Boedel en de Nalatenschap van wylen Mevrouw *ESTHER HENRIQUEZ FEREIRA*, Weduwe van *GABRIEL VAN DAVID DACOSTA GOMEZ*, roepen hierby op al de genen, in deze kolonie, die vermeenen mogten vorderingen te hebben tegen den opgemelden boedel, om hunne rekeningen binnen den tyd van drie maanden, te rekenen van dato dezes, aan hen inteleveren.

Curaçao den 26 Maart 1847.
JOSEPH FIDANQUE.
J. R. MIRANDA Jr.

EVANGELIESCH AVONDMAALS BOEKJE

VOOR
PROTESTANTSCHE CHRISTENEN.
DOOR
Bernardus Verwey.

In Maroquin band ad f 3. 25.
In Engelsch do. ad f 2. 15.

als mede:
EVANGELIESCHE GEZANGBOEKEN
In Maroquin en Engelsch band
TE KOOP TER DRUKKERY.

☞ *Dewyl aanstaande Vrydag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wy verzoeken dat de Advertentien, enz. voor dat nummer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.*

OVERLEDEN verleden Dingsdag, den 23 dezer, na eene langdurige ziekte, de Heer JOHAN CHRISTIAAN MEYER, in den ouderdom van 61 jaren, 5 maanden en 13 dagen.

Curaçao den 26 Maart 1847.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Maart 20 ned. gol. Esther, J. H. Montanus, Coro.
—— — ven. gol. Corina, J. Faneytre, Rio Hacha.
—— — eng. gol. Unicorn, C. Simmons, Grenada.
—— 22 am. gol. George Pollock, G. L Sweet, Boston.
—— — ven. gol. Anita, J. B. Cayol, Maracaybo.
—— 24 ven. bark Carmela, G. Lopez, Cumarebo.
—— — eng. gol. Sea Flower, H. W. Lawson, Trinidad.
—— — sp. gol. Formalidad, S. Bossio, Mayaguez.
—— 25 ned. gol. Essex, C. P. de Haseth, Aguadilla.

UITGEKLAARD.

—— 19 ned. gol. Eensgezindheid, F. van Grieken.
—— 20 ned. bark Bonaire, N. Maduro.
—— — dom. gol Paqueta Dom. D. Gaerste.
—— — ven. gol. Maria Louisa, J. Curiel.
—— 22 ven. gol. Firmeza, J. Navas.
—— — ven. gol. Esperanza, B. Florens.
—— 23 ven. gol. Anita, J. B. Cayol.
—— 24 sp. gol. Tres Hermanos, V. Torres.
—— 25 am. gol. George Pollock, G. L. Sweet.
—— — ven. brik Fenix, S. Sardi.
—— 26 ven. bark Carmela, G. Lopez.

Verleden Zondag morgen, den 21 dezer, is Z. M. Brik DE LYNX, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee D. J. BARON RENGERS, uit deze haven naar Hellevoetsluis vertrokken, en als passagiers met dezelve: Mevrouw Barones RENGERS, Mevrouw C. C. KOOPMAN en een Zoontje van den Heer Mr. J. B. GRAVENHORST.

Uittreksels uit de NEW YORK HERALD *van den 23 February.*

Le *Courrier Français* vermeldt dat, op uitdrukkelyk aanzoek van het kabinet van Washington, het fransche gouvernement een circulair heeft doen uitvaardigen aan de fransche Consuls en handels agenten, residerende in vreemde plaatsen, hen gelastende ter kennis van fransche onderdanen, die het voornemen mogten hebben gebruik te maken van de van wege het mexicaansche gouvernement afgegevene *Lettres de Marque*, te brengen: dat zy geen regt hebben zulks te doen; dat het fransche gouvernement hun daartoe alle bevoegdheid ontzegt; en dat, wanneer zy in weerwil van dit verbod van *Lettres de Marque* mogten gebruik maken, zy zich zullen bloot stellen aan het verlies van hunne hoedanigheid als Franschman en behandeld zullen worden als zich schuldig gemaakt te hebben aan de misdaad van zeeroovery.

Eene andere Parysche Courant *Le Portefeuille*, zegt: dat het gouvernement maatregels genomen heeft om voortekomen, dat er in de havens van Frankryk eenige verbindtenissen tot dat einde met het Mexicaansche gouvernement worden aangegaan. Zy voegt er by: dat de Minister van Marine gelast heeft om de wet van 11 April 1825 ter kennis van de genen te brengen, die het voornemen mogten hebben om *Lettres de Marque* van het Mexicaansche gouvernement aantenemen.

De gemelde wet is van den volgenden inhoud: "Ieder Franschman, of genaturaliseerd fransch onderdaan, die, zonder de bevoegdheid van den koning te hebben erlangd, Commissie van eene vreemde mogendheid zal nemen om over een als kaper gewapend vaartuig bevel te voeren, zal in regten betrokken en als zeeroover veroordeeld worden."

Le Portefeuille zegt tevens dat 's Konings gouvernement dezen maatregel genomen heeft, ten einde de vriendschappelyke betrekkingen met de Vereenigde Staten te blyven behouden.

Deze zelfde Courant verklaart wel onderrigt te zyn, dat in den loop der maand October verleden jaar er *Lettres de Marque* en tien duizend akten van naturalisatie door het Mexicaansche gouvernement waren uitgezonden, om in Engeland, Frankryk, Spanje en de Antilles uitgegeven te worden; en dat de Heer Perada, Mexicaansche *Chargé d'Affaires* by het Belgische gouvernement, heimelyk belast is met de uitgifte van dezelven.

Lord Palmerston verschilt echter in gevoelen met den Heer Guizot, ten opzigte der qualificatie van zeeroovery. Hy zeide in antwoord op eene aan hem gerigte vraag in het Lager Huis, wegens het afgeven van *Lettres de Marque*, dat niemand als zeeroover kan teregtgesteld worden, wegens deelneming in zoodanige onderneming. Ook zeide hy op gezag van den Mexicaanschen Zaakgelastigde in Engeland te kunnen mededeelen, dat niemand in Engeland de bevoegdheid ontvangen heeft, om zoodanige *Lettres* aftegeven.

Het is in het belang van alle natien te beletten, dat er kapers uitgerust worden; want wanneer er geene vaartuigen van den vyand te nemen zyn, dan worden die van de vrienden genomen; en om deze onwettige handeling geheim te houden, moeten er moorden gepleegd worden.

Ten gevolge der schorsing van de *Navigation act* en de koornwetten zyn de pryzen van granen overal in Engeland gedaald, echter, zegt men, blyft de invoer van levensmiddelen in Engeland, voor maanden lang, onder alle omstandigheden, het beste middel om in weinig tyd ryk te worden.

Er zyn in de Vereenigde Staten bestellingen gedaan voor eene hoeveelheid van honderd duizend vaten tarwe meel, waarvan, in het laatst van January, 35,000 vaten, in acht vaartuigen, te Havre waren aangekomen. Het overige werd binnen kort verwacht.

De door Frankryk naar den Keizer van Marokko gezondene zaakgelastigde is met zeer veel eerbewys en groote plegtigheid ontvangen geworden; dit heeft de bevolking, die de beweegredenen, om een Christen zoodanig te behandelen, niet begrypen kan, met verbazing vervuld.

De vermaarde Gonfalonieri, de martelaar der vryheid van Italie, is in January jl. overleden; en zyne begrafenis heeft te Milaan plaats gehad met alle eerbewyzen door de bevolking.

Op nieuwjaarsdag ging bykans de gansche bevolking van Rome in processie den Paus hare hulde bewyzen. De processie werd vergezeld van vlaggen en korpsen muzikanten, en er werden lofzangen ter zyner eere aangeheven. De Paus verscheen op het balcon van zyn paleis en werd met luide vreugde kreten ontvangen. De groote menigte knielde neder, en de Heilige Vader sprak zynen zegen uit over dezelve, waarop het volk met eene stem "Amen!" zeide.

Op den 13 January hield Z. H. eene preek in de kerk van Sint Andre della Valle; hy hield zyn voornemen om zulks te doen geheim, ten einde de verzameling van veel menschen voor te komen. Toen hy op den preekstoel verscheen, was de aandoening zoo groot, dat bykans de gansche gemeente van blydschap weende.— Trouwens sedert drie eeuwen is hy de eerste Paus, die eene preek gedaan heeft.— Zyne rede was zeer welsprekend.

De Paus heeft verscheidene belangryke hervormingen gedaan in de criminele regtspleging; hy blyft steeds dezelfde liberale gevoelens aan den dag leggen; en de liefde van het volk jegens hem neemt dag voor dag toe.

Le National bevat den inhoud eens briefs, onlangs van een Franschman, woonachtig in Californiën, ontvangen, waaruit blykt: dat het gerucht, wegens de gevangenzetting van den Franschen Consul door den Amerikaanschen Commodore in Monterey (Californiën) bevestigd wordt. "De Heer Fasquet, onze oude Consul," aldus luidt de brief, "is een en vyftig dagen lang in zyne eigene woning gevangen gehouden, wegens zeker verschil, hetwelk tusschen hem en den Commodore was ontstaan ten gevolge van zekere valsche geruchten."

De Heer Fasquet is vervangen geworden door den Heer Menouhart.

Volgens opgemelden brief genoot men in Monterey, sedert derzelver bezitneming door de Amerikanen, de volkomenste veiligheid in personen en goederen.

Volgens een artikel in de jongste berigten uit Europa, was de ellende in Vlaanderen en de andere provintien van Belgiën schrikbarend; derzelver toestand was niet beter dan die van Ierland.

Door gansch Duitschland heerschte er groote ellende. Broodstoffen waren er zeer duur. De gouvernementen der Duitsche Staten namen er alle mogelyke maatregels om het lyden der bevolking te verzachten.

In Elberfeld hadden 438 hoofden van huisgezinnen, en nog wel, voor het grootste gedeelte, gegoede menschen, het besluit genomen om dit jaar naar de Vereenigde Staten uit te wandelen.

De uitwandeling uit de onderscheidene Duitsche Staten naar de Vereenigde Staten zal dit jaar buitengemeen groot zyn. Gansche bevolkingen van dorpen maakten zich gereed, door het verkoopen van derzelver eigendommen als anderzins, om te vertrekken.

Naar luid van een officieel berigt verkeerden er verscheidene duizenden menschen in groot gevaar om in de lente van dit jaar door den hongerdood omtekomen. Men had zich gewend tot den adel, die de rykdommen van het land voor zich alleen neemt en het volk in slaverny en ellende houdt, om een onderstand in geld van 50,000 florynen, maar slechts 8000 konden zy uit hunne door het zweet der armen ryk gevulde beurzen geven.

De Heer Guizot heeft aan de Kamer van Pairs eene depeche voorgelezen, welke hy van den Russischen Gezant had ontvangen, bevattende: dat het Russische gouvernement met verontwaardiging ontkent, het voornemen te hebben het afzonderlyk bestaan van Polen en ook deszelfs naam van Koningryk Polen te vernietigen en Polen in zyn ryk intelyven.

Dit berigt is overgenomen uit Parysche berigten van den 1 February, terwyl de *John Bull* van den 23 January het volgende bevat:

"Wy vinden de volgende in de *Times* uit den inhoud eens briefs, gedagteekend Warschau den 16 January. "By een keizerlyk decreet wordt het koningryk Polen verklaard uittemaken het 13 cirkel van de land en zeegemeenschap van het ryk. Dit verklaart eenigzins het verlengde verblyf van Generaal Kleinmichel in Rusland en Polen."

"Een brief van Berlyn van 8 January zegt "Wy hebben heden de officiele tyding ontvangen, dat by een keizerlyk decreet Polen opgehouden heeft te bestaan, en dat hetzelve ingelyfd is in Rusland.— Deze tyding heeft groote verslagenheid en droefheid in Warschau verwekt. Eene commissie is bezig de financiele regelingen te maken, en zoodra hare taak afgeloopen is, zal de inlyving opentlyk afgekondigd worden." Wy geven deze tyding, zoo als wy dezelve ontvangen hebben. De Berlynsche Couranten maken geene melding van deze inlyving."

De crimineele regtsgedingen tegen de Polen, wegens het deelnemen in den opstand van Krakau, stonden binnen kort een aanvang te nemen. Er waren omstreeks 250 gevangenen, die teregt gesteld moesten worden.

De hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland hebben eene nota aan het Canton van Berne, by gelegenheid der aanvaarding van den post van Dirigerend Canton der Confederatie, gezonden, waarin zy zeggen: dat zy vriendschappelyke betrekkingen met hetzelve zullen onderhouden, zoo lang hetzelve het verbond van 1815 in geest en letter zal eerbiedigen.

Dit staat gelyk aan eene kennisgeving: dat deze drie mogendheden niet toelaten zullen, dat Zwitserland eenige verandering in deszelfs regeringsvorm make.

De uitvoerende magt van Berne heeft op deze nota geantwoord: dat deze kwestie uitsluitelyk aan Zwitserlands eigene beoordeeling behoort; dat dezelve alleen aan Zwitserland verantwoordelyk is voor hare daden; en dat zy vast besloten heeft de onafhankelykheid van haar land te handhaven en geene vreemde moeijingen in hare handelingen te gedogen.

Zweden heeft een protest ingediend tegen de inlyving van Krakau in Oostenryk. Dit protest, zegt men, heeft by de drie mogendheden meer verwondering gebaard dan de protesten van Engeland en Frankryk. Zweden heeft ook het traktaat van Weenen geteekend; ofschoon hetzelve thans weinig invloed in de algemeene staatkunde kan oefenen, is hetzelve toch gehouden, even als de andere mogendheden, formeelyk protesten in te zenden tegen het schenden van gemeld tractaat.

In Zweden zyn thans verscheidene gevangenissen naar het stelsel van de Noord Amerikaansche penitentiaires gebouwd.

Er zal eerlang eene koninklyke ordonnantie afgekondigd worden, waarby den handel van Zweden de volste vryheid zal verleend worden.

De korenschuren, waaruit de Engelschen hunne granen bekomen, zyn de Staten van Noord Amerika, Riga aan de Oostzee en Odessa aan de Zwarte Zee. De vrachtvaarders op de Zwarte en Middellandsche Zee zyn de Grieken, zoo als de Curaçaonaars het van de Koraalzee zyn. In eene hollandsche Courant vindt men dat de Grieken in 1846 byna 6000 vaartuigen in de vaart hadden.

De Engelschen varen weinig op de zoo moeijelyk bevaarbare Zwarte Zee, wegens de aldaar heerschende valwinden.— Tegen het einde van het vorige jaar lag het koren in groote hoeveelheid te Odessa opgestapeld, en in Ierland en Schotland heerschte er hongersnood; er waren geene schepen in Engeland te bekomen om het koren aftehalen, en Grieksche en andere vreemde vaartuigen mogten het niet, volgens de *Navigation act*, overbrengen.— Noord Amerika alleen kan niet voorzien in de behoefte van zoo vele millioenen menschen; de Oostzee is spoedig toebevroren, het engelsche gouvernement zag zich genoodzaakt de *Navigation act* tydelyk te schorsen, doch nu was het te laat; want de Zwarte Zee vroor ook toe, en de vaart op Odessa was gestuit.

Hoe vele duizende menschen zouden niet van den hongerdood zyn gered geworden, zoo deze Navigatie acte niet had bestaan. Doch daar deze Navigatie acte in de tweede helfte van dit jaar wederom in werking komt, zoo moet hieruit volgen: dat diezelfde omstandigheden wederom denzelfden hongerdood van duizenden moeten ten gevolge hebben.

ANTHENE. De Grieksche koopvaardy marine heeft dit jaar (1846) eene groote ontwikkeling bekomen en betoont eene bedryvigheid, waarvan men geen voorbeeld had gezien, sedert den tyd der oorlogen tusschen Spanje en Turkyen, een tydstip zoo voordeelig voor Griekenland, dat deszelfs schepen destyds meestal met ryke lading aan geld terug kwamen. De reden van deze hernieuwde welvaart schynt men te zoeken in den drukken handel in granen.

Er zyn omstreeks de 6000 Grieksche koopvaardy schepen in activiteit, van welke omstreeks de 1300 het graan van de Zwarte Zee naar de Middellansche Zee, naar den Oceaan en naar de Noordzee vervoeren. Velen dier vaartuigen, voor onderscheiden landen van Europa bevracht, maken zich na hunne eerste reize volbragt te hebben, gereed er eene tweede te ondernemen.

De huur van zulk een vaartuig verschilt van 6 tot 8000 Spaansche piasters en men heeft berekend, dat die transporthandel Griekenland dit jaar een voordeel van ten minste 60 millioen drachmen (27 millioen gulden) heeft aangebragt. Ook hebben de scheepswerven een nieuw leven bekomen, die van Syra zyn niet meer voldoende voor de behoefte van den handel; dertig kielen liggen er evenwel steeds in aanbouw, daaronder niet eens medegerekend, die vaartuigjes, die op de kleinere werven getimmerd worden. Ook aan den Pyraeus is onlangs een nieuwe werf aangelegd, die reeds druk werk heeft. De reeders vleijen zich met de heerlykste uitkomsten.

Uit Montenegro wordt geschreven, dat de Vladika of Vorst zyne juweelen, uitmakende eene verzameling van groote waarde, te Triëst heeft doen verkoopen, en de opbrengst bestemd heeft tot het aankoopen van granen, ter tegemoetkoming in het gebrek, door het mislukken van den oogst veroorzaakt.

Het spreekwoord, dat er niets nieuws onder de zon is, schynt ook op het schietkatoen van toepassing te zyn. Althans oude schryvers verhalen, dat *Cavendish*, onder de regering van koningin *Elisabeth*, de Indianen, te Port Desire, eene vernielende zelfstandigheid, in uitwerking volkomen aan het schietkatoen gelyk, zag bezigen; en in Guinea wierpen de inboorlingen naar de schepen, naar den kapitein *Cook*, met katoenachtige zelfstandigheden, die als buskruid brandden en groote schade aanrigtten.

Het hof van appel van Brussel heeft in December jl. een vonnis uitgesproken, waaruit men ziet, dat hy, die trouwen wil, niet voorzigtig genoeg nopens het voorgaande leven zyner toekomende kan zyn. Den 20 July 1842 trouwde een officier, in garnizoen te Namen, een persoon, die een zeker fortuin bezat; maar na eenigen tyd kwam hy te weten, dat zyne echtgenoote in 1818 tot 5 jaren gevangenis was veroordeeld geweest. De man riep de wet over de echtscheiding te hulp, en begon een proces tegen zyne vrouw, ten einde het huwelyk te vernietigen; maar het hof van appel heeft uitgesproken, dat eene onteerende straf *vóór het huwelyk* geene reden van echtscheiding kan zyn.

In Frankryk worden van tyd tot tyd belangryke legaten aan weldadige gestichten gemaakt. Mej. *de Durbois* heeft onder anderen aan de hospitalen en andere weldadige gestichten te Bourges 600,000 fr. besproken, welk legaat door het gouvernement is bekrachtigd. Een legaat van 400,000 fr. is door den oud kleermaker *Leton* gemaakt aan de stad Rodez. Van deze zyne geboortestad vertrok hy voor 50 jaren met een pakje aan eene houten el op den schouder, hebbende in zyn zak weinig geld, maar een koker en een schaar, waarvan hy goed gebruik heeft gemaakt.

PARYS, 12 *November* 1846. Uit Madrid wordt het volgende zonderlinge voorval medegedeeld, hetwelk dezer dagen in eene gemeente der Asturiën zou hebben plaats gehad.

Tydens Spanje nog koloniën op het vaste land van Amerika bezat, was er in een dorp niet ver van Astorga een jonggetrouwd man, die ziende, dat de handel, op welken hy tot het onderhouden van zyn gezin gerekend had, niet opnam, het besluit nam de fortuin in Amerika te gaan beproeven. Zyn vrouwtje in haar dorp achterlatende, begaf hy zich dan ook naar dat werelddeel en de fortuin was er hem werkelyk gunstig. De eerste onderstand, dien hy voor zyn vrouwtje overzond, was van 500 piasters; maar uit vreeze, dat zy er welligt niet zuinig genoeg mede zou wezen, zond hy het geld niet aan haar, maar aan den pastoor van het dorp, met aanbeveling het haar by termynen uit te keeren. Een jaar daarna zond hy op dezelfde wyze en onder dezelfde aanbeveling nogmaals 1000 piasters. Intusschen had de pastoor begrepen, dat het vrouwtje zoo veel niet noodig had; van de eerste toezending had hy haar slechts 25 piasters en van de tweede toezending slechts naar evenredigheid gegeven, het overige tot eigen gebruik bestedende.

Ditzelfde bleef ook by verdere toezendingen plaats hebben; de man schreef wel van tyd tot tyd aan zyn vrouwtje, dat hy haar geld zond, maar nimmer noemde hy de som. Intusschen begreep de pastoor, dat de zaak vroeg of laat aan den dag zou komen, en om het gevaar af te wenden, maakte hy eene valsche doodacte van den man en gaf die aan de vrouw, met byvoeging dat de overledene failliet gestorven was. Tevens maakte hy ook eene valsche doodacte op van de vrouw, teekende die zelf, het zyne handteekening behoorlyk legaliseren en zond die acte naar den man. Door dit dubbel bedrog hoopte hy uit te werken, dat de een de ander dood wanende, zy geen verder onderzoek zouden doen, en zyne ontrouw daardoor voor altyd verborgen zou blyven.

Op het ontvangen van de doodacte zyner vrouw nam de man het besluit tot den geestelyken stand over te gaan en werd hy geordend priester; het vrouwtje daarentegen vond een ander galant, hertrouwde en kreeg kinderen.

Maar zie, in October ll. komt de gewaande weduwenaar en geordende priester uit *Amerika* in zyn dorp terug en stapt hy af by den pastoor, dien hy als lasthebber had gebruikt. De pastoor verschrikt op dit onverwacht wederzien, maar herstelt zich weldra en zegt met vriendelyk gelaat aan zyn onwelkomen gast:

„Het is my leed, dat ik zoo aanstonds moet afreizen naar *Oviedo*, waar de bisschop my opontboden heeft; ik hoop echter over weinige dagen terug te zyn, blyf intusschen hier als ten uwent, en wil zelfs de goedheid hebben, daar het morgen Zondag is, alsdan de dienst waar te nemen. — Nu, myn muilezel wacht my, vaarwel.

De reiziger laat het zich gezegd zyn, vestigt zich in de pastory en begeeft zich den volgenden dag naar de kerk, om de dienst waar te nemen. Van den kansel af rigt hy eene toespraak aan zyne toehoorders, waarin hy onder anderen verhaalt, hoe de Voorzienigheid hem, na zoo vele wisselvalligheden des levens, naar zyne geboorteplaats en tot het graf eener betreurde gade heeft teruggevoerd.

Te midden der toehoorders zat, omringd van hare kinderen, eene huismoeder, die reeds lang den vreemden priester met eene zonderlinge belangstelling had aangestaard, en die op het hooren van deze laatste woorden een' luiden gil geeft en in onmagt valt. De beide door het bedrog des pastoors van elkander gescheiden echtelingen herkennen zich.

De, zoo hy voorgaf, naar *Oviedo* gereisde pastoor zou welligt nimmer weder teregt gekomen zyn, zoo de policie hem niet de hulpzame hand had geboden; maar deze heeft by geluk ontdekt, dat hy verdwaald en in plaats van naar *Oviedo*, naar *Astorga* was geraakt, em om hem voor verder afdwalen te hoeden, heeft zy hem onder de zorg der justitie geplaatst. Zyn crimineel proces zal eerlang een' aanvang nemen.

Aan den grooten weg van Kirmanschach naar Hamadan, in Persie, steekt eene rots als een byna loodregte muur van 1000 voeten uit. Op dit vlak, op eene hoogte van omtrent 150 voeten liet de Persische koning *Darius* een gedeelte der rots glad houwen en zich selven in een kolossaal verheven beeldwerk voorstellen; achter hem staan twee dienaars; vóór hem ligt op den rug de *Magier*, die zich van den troon meester gemaakt had, en achter deze ziet men negen Koningen, ontwapend en met een' strop om den hals. Boven ieder staat een opschrift in het zoogenaamde Keilschrift, en onder en naast het beeld volgt een opschrift in drie talen, elk in verschillend Keilschrift geschreven. Het in het Persisch opgestelde opschrift heeft 450 regels, en *Darius* verhaalt daarin zyn leven, geeft zyn geslagtsregister op, het getal en de namen der provincien van zyn Ryk en de geschiedenis der tien overwonnen Koningen, of liever der overweldigers, want hy behandelt ze als zoodanig. Dit opschrift geeft eene hoogst merkwaardige bydrage uit de geschiedenis van het Oosten. Het was door vele reizigers gezien; maar de eerste, wien het gelukte, het te ontcyferen, was de overste *Rawlinson*, thans consul-generaal van Engeland te Bagdad, die vroeger een Persisch regement aanvoerde, en zich reeds in 1835 met de ontcyfering van het Keilschrift bezig hield. In 1837 hield hy zich met zyn regement in de nabyheid op, en gebruikte deze gelegenheid, om eene stellaadje aan deze opschriften te doen opslaan en ze afteschryven. Sedert heeft hy al den tyd, dien zyne reizen en posten hem lieten, tot de verklaring gebruikt, en eindelyk het schoone resultaat in het Tydschrift van het *Britsch Aziatisch Genootschap* medegedeeld. Het bestaat uit den tekst der opschriften, de omschryving en vertaling, en de twee eerste gedeelten eener verhandeling, waarvan het overige later verschynen zal.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 Maart 1847.

ALZOO Mr. H. W. DE QUARTEL, Procureur des Konings, als patronus servorum, zich aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de aan *MARIA ROSA SERZ* in eigendom aankomende slavin met name MARIA STEBANA, bygenaamd CATHALINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 Maart 1847.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie zal verleenen *Brieven van Manumissie* aan het lands slavenmeisje genaamd SOFIA, dochter van HELENA SEBEL ANTONY BOMBA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig rogt of pretentie op het gemelde slavenmeisje mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekenden Executeuren in den boedel van wylen Mevrouwe Douairiere C. A. Graaf DE LARREY, roepen by deze op, al de genen, welke eenige pretentien tegen den boedel der overledene mogten hebben, om dezelven uiterlyk op den 29 dezer, aan hen in te leveren, ten einde accoord bevonden wordende, daarop betaling te erlangen; zullende na opgemelden datum geene pretentien meer worden aangenomen noch gevalideerd.

Curaçao den 16 Maart 1847.

H. VAN DER MEULEN qq.

ABM. DE VEER qq.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Heere Straat, Huis No. 41. De prys derzelve is f 12.'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.